

Małgorzata Płoszewska

**nie patrz na mnie
gdy wsiałam do pociągu**

hala dworcowa
jak przepastna czeluść
pochłania tysiące dusz
kroków
i westchnień
tysiące myśli
rozpierzchają

po kątach
pot miesza się z potem
oddech z oddechem

twój pospieszny pocałunek
nie skróci mojej podróży

twoja dłoń
jak biała chusteczka
– coraz mniejsza i mniejsza

mój uśmiech
przyklejony do szyby
do uciekającego krajobrazu

to jest moja jedyna
droga ucieczki

**schau´ mich nicht an
wenn ich in den Zug steige**

die Bahnhofshalle
wie ein abgründtiefer Schlund
verschlingt tausende Seelen
Schritte
und Seufzer
tausende Gedanken
stieben auseinander

in alle Ecken
Schweiß mischt sich mit Schweiß
Atem mit Atem

dein eiliger Kuss
wird meine Reise nicht verkürzen

deine Hand
wie ein weißes Tuch
– immer kleiner und kleiner

mein Lächeln
klebt an der Fensterscheibe
an der fliehenden Landschaft

es ist mein einziger
Fluchtweg